

Матей и Ани учат правилата на пътя

Въ Никол Маринова

Слънцето грееше силно и птиците
пееха в градината. Ани и малкият
Матей се приготвяха за важна
разходка до големия парк. „Готов ли
си за нашето приключение, Матей?“
– попита Ани, докато му помагаше
да си обуе обувките. Матей кимна с
вълнение, а големите му сини очи
блестяха от любопитство.

Те излязоха на улицата и стъпиха на широкия тротоар. Матей знаеше първото и най-важно правило: винаги се върви от вътрешната страна на тротоара, далеч от колите. Той вървеше плътно до стените на сградите, докато Ани вървеше от външната страна, по-близо до пътя, за да го пази.

Скоро стигнаха до ъгъла на улицата, където тротоарът свършваше. Ани спря веднага и вдигна ръка. Матей също спря точно до нея. „Тук е ръбът на тротоара,“ каза тя нежно. „Никога не стъпваме на пътя, преди да спрем и да проверим.“

„Сега трябва да използваме очите си,“ обясни Ани. Тя и Матей едновременно завъртяха глави наляво. Те внимателно гледаха дали по улицата не се приближава някой голям камион или бърза кола. Пътят отляво беше празен и тих.

След това двамата завъртяха глави
надясно. Те знаеха, че колите могат
да дойдат от всяка посока. Матей
стоеше неподвижно, докато се
уверяваше, че и отляво няма
никаква опасност. Пътят беше чист,
но те продължиха да чакат на
сигурно място.

Пред тях имаше висок стълб със светофар. Матей погледна нагоре и видя, че свети червеното човече.
„Червено означава спри,“ прошепна той сериозно. Той знаеше, че дори пътят да изглежда празен, трябва да се подчиняваме на светлините.

Ани посочи към светофара, когато светлината изведнъж се промени.
„Виж, Матей! Сега светна зеленото човече,“ каза тя с усмивка. Зеленият цвят означаваше, че сега е техният ред да преминат през улицата безопасно.

Ани хвана ръката на Матей здраво.
Те тръгнаха по белите черти на
пешеходната пътека, която
приличаше на голяма зебра. Матей
стъпваше внимателно и не пускаше
ръката на майка си, докато
пресичаха широкия път.

Ани прегърна сина си силно.

„Справи се отлично, Матей! Ти си истински майстор на безопасното пресичане,“ каза тя. Сега беше време за игри, тичане и много забавления под топлото слънце.